

Benny Ehrenreich, praktiserende læge på Nørrebro i København
E-mail: ehrenreich@dadlnet.dk

I hvert nummer skiftes seks kommentatorer til at forholde sig til et aktuelt sundhedspolitisk emne.

Thomas Emil Christensen, reservelæge
Benny Ehrenreich, praktiserende læge
Helle Hein, arbejdsmarkedsforsker
Ellen Astrid Holm, ledende overlæge
Hans Jørn Kolmos, overlæge, professor
Søren Valgreen Knudsen, stud.med.

Har du en kommentar til dette indlæg?
Gå ind på Ugeskriftet.dk → Seneste nummer → De seks og skriv din kommentar.

Systemisk traumatiseret?

I sidste uge var jeg med John til møde med rehabiliteringsteamet. Forhistorien er, at John gennem sit 30-40-årige voksne liv har været på overførselsindkomst, samlet tilbragt 2-3 år på St. Hans pga. personlighedsforstyrrelse og misbrug og været i diverse for ham belastende beskæftigelsesforløb. Teamet var samlet mhp. stillingtagen til førtidspension eller ressourceforløb.

John har skippet misbrugsmiljøet og dæmper sin angst med social isolation og cigaretter. Den største belastning for ham er nye mennesker, uforudsigelighed og krav. Dette møde er ingen undtagelse: Sveden på panden og den let hakende stemmeføring afslører hans angst. Over for os sidder fire mennesker fra region og kommune og en psykiatrisk overlæge. De gør bare deres arbejde som ønsket. Konklusionen er draget: et forløb som tidligere med psykiatrisk vurdering, alkoholafvæning, angstbehandling, jobprøvning m.m. At jeg i mit vidnesbyrd (Rehabiliteringsattest) har skrevet, at John ikke kan opnå erhvervssevne, og at jeg under samtalen kigger de fem i øjnene og spørger, om de selv tror, at John kan opnå arbejdssevne (blikkene svarer: »Nej!«), gør overhovedet ingen forskel. Det handler om at give legitimitet til den givne præmis at afslå førtidspension!

Da vi efter godt en time forlader lokalet,

er jeg rystet. Jeg foregiver at støtte min patient og får ikke givet hånd (men realiteten er, at jeg må støtte mig til John for at tøjle mine følelser). John er resigneret – han kender til at blive afvist.

Lone er en anden patient, som jeg ser samme dag. Hun er tørlagt alkoholiker på 20. år og har sporadisk haft tilknytning til arbejdsmarkedet. Senest i et job med løntilskud, som nu ophører. Hendes skræk for at

komme tilbage til en ydmygende behandling på jobcentret er så stor, at hun har taget al sin ferie og overvejer at melde sig helt ud af systemet. Vi har et samtaleforløb, der adresserer hendes angst og mindreværdsfølelse. Jeg bliver endnu en gang frustreret og vred!

Vi læger er vidner til, at sårbare patienter bliver truet på helbredet af et system, der mistror og kontrollerer dem. Kontanthjælp, syge- og dagpenge, førtidspension osv. er ydelser, der har til hensigt at gøre mennesker i stand til at klare et liv trods modgang. Det vi oplever er det modsatte: Systemet nedbryder mennesker og gør dem mindre i stand til at tage vare på eget liv, jo længere de er i nettet.

Det er en lægelig opgave at råbe vagt i gevær, når befolkningsgruppers helbred er truet. Vi må medvirke til en reformering af det intimiderende såkaldte sociale net. Vi har ikke blot ytringsfrihed, vi har som stand en særlig ytringspligt. ♦

» Vi læger er vidner til, at sårbare patienter bliver truet på helbredet af et system, der mistror og kontrollerer dem.

